MOLENBEKER

Hét magazine van Molenbeke

'We hebben ons een slag in de rondte gewerkt'

Speciale coronavirus editie

Markante Molenbekers in coronatijd

Het is genieten!

Update ENKA

En nog heel veel meer...

Voorjaar 2020
Jaargang 4
Nummer 2

Colofon

De **MOLENBEKER** is de van Wijkvereniging Molenbeke.
De **MOLENBEKER** wordt gratis huis-aan-huis verspreid in de wijk Molenbeke en verschijnt drie keer per jaar (januari, mei en september) in een oplage van 550 stuks. De redactie draagt zorg voor de wijkkrant, met nieuws van de werkgroepen, komende activiteiten, gemeentelijke zaken van belang voor de wijk en activiteiten & initiatieven van medebewoners.

Artikelen over wat er in de wijk gebeurt, zijn altijd welkom op ons e-mailadres: redactie@molenbeke.nl Heeft u kopij voor de eerstvolgende **MOLENBEKER**? Stuur deze dan op vóór 1 augustus 2020.

Adverteren
Wilt u adverteren in onze wijkkrant? Dat kan! Neem gerust contact met ons op voor meer informatie.

Redactie
Annemiek Roest, Arno van den Heuvel, Gerard Scheers, Peter Bakker, Aart van Cooten, Auke Smit en Rob Borgonjen

Bezorging
De wijkkrant zien wij als een gerichte berichtgeving aan wijkbewoners. Wij vragen de bezorgers dan ook de wijkkrant bij ieder adres in Molenbeke te bezorgen, ook wanneer er een Nee-Nee sticker op de brievenbus is geplakt. Heeft u hier bezwaar tegen, laat het ons dan weten, dan houden we daar rekening mee.

Contact Molenbeker
Post: Adolf van Nieuwenaarlaan 14, 6824 AN ARNHEM
Email: redactie@molenbeke.nl
Website: molenbeke.nl
Facebook.com/molenbeke
Twitter: @molenbeke
Nextdoor: Wijkver. Molenbeke
Instagram: molenbeke_wijkvereniging

Achterpadverlichting

We zitten middenin de zomer en we genieten er volop van. We denken nog lang niet aan de dondere dagen voor kerst. Dat is nog zover weg! En toch vragen we alle Molenbekers om eens te kijken hoe het gesteld is met de gangpadverlichting. De buurtpreventiegroep heeft weer een aantal nieuwe armaturen en reservelampen ingekocht. Nu met het lekkere weer is het eenvoudiger om lampen te plaatsen of te vervangen.

Neem eens op een zwoele zomeravond een blik over de schutting om te zien of de lampen in de buurt het nog doen. Of wellicht is er nog een hoekje wat erg donker is. Wacht hier dus niet mee tot in het najaar.

Stuur gerust een mailtje naar verlichting@molenbeke.nl en de locatie van de kapotte lamp. We zullen dan spoedig actie ondernemen.

Eerstvolgende activiteit:
Vrijdag 10 juli - Camping Molenbeke

Van de redactie

Iedereen heeft er mee te maken: corona. De een werkt al maanden thuis en moest, tot enkele weken terug, tussendoor zijn kinderen begeleiden bij het onderwijs achter de laptop. De ander kon maandenlang zijn moeder niet bezoeken. De hectiek is er een beetje af, maar vrij van zorgen zijn we niet. De redactie van de Molenbeker was er snel uit. Dit moest een corona-themanummer worden.

We zijn op zoek gegaan naar wijkbewoners die zich maandenlang een slag in de rondte hebben gewerkt. We spraken bijvoorbeeld met klinisch diëtist Jantina van der Linde, werkzaam op de longafdeling en IC in ziekenhuis Rijnstate. Zij was bij alle corona-patiënten betrokken. Moniek Pieters maakte als directeur van de GGD in regio Gelderland-Zuid werkweken van zestig uur en meer. Haar GGD moest half maart vol aan de bak. Binnen een paar dagen telde haar team infectieziekten ruim 200 mensen. Dat waren er normaal 17.
Iris Klijntjes is in onze wijk opgegroeid en woont nog in Arnhem. Zij is juf van groep 6 op de Jozef Sartoschool. In het interview verderop in dit nummer zegt ze: "Ik beantwoordde om half 11 's avonds nog mails van ouders. Ik stond 24/7 aan". En we gingen langs bij begrafenisondernemer Jurgen Theunissen. Niet alleen kreeg hij te maken met meer sterfgevallen, het afscheid moest ook op een andere manier worden georganiseerd. Minder persoonlijk. Het kon niet anders.

In dit nummer gedenkt Bart Bierens, opgegroeid in de Megenstraat, zijn vader Herman Bierens die in april is overleden. Herman was oprichter van de wijkraad Molenbeke en vervolgens 25 jaar voorzitter. Zijn zoon Bart ging soms met zijn vader op stap. Bijvoorbeeld naar de rentmeester die – na afloop – een donatie gaf voor de aanleg van de speeltuin in onze wijk.

De redactie van dit magazine is overigens een kopje kleiner gemaakt. In figuurlijke zin dan. Bert Roete, onze gangmaker, heeft afscheid genomen. Verderop lees je meer over onze inspiratiebron. Maar zonder hem is er toch weer een nummer verschenen. Zal Bert blij mee zijn.

De redactie

Herinneringen aan een markante Molenbeker: Herman Bierens

Negen bewoners van Molenbeke namen in januari 1974 een initiatief dat het begin zou zijn van de 'Wijkraad Molenbeke', de voorloper van de huidige wijkvereniging. Een van hen was Herman Bierens, die uiteindelijk 25 jaar lang voorzitter was van de wijkraad. Op 4 april 2020 is Herman op 84-jarige leeftijd overleden. Naar aanleiding daarvan kijkt zijn zoon Bart terug op het voorzitterschap van zijn vader. Bart bracht zijn jeugd door in Molenbeke en weet nog goed hoe zijn vader betrokken was bij de wijk.

Mijn vader is geboren in Amsterdam. Hij leerde mijn moeder kennen in 1967 en in 1973 verhuisden ze naar de Megenstraat.

Molenbeke was ook toen al een mooie en plezierige woonwijk. Mijn vader kon daar met recht over oordelen. Voordat hij naar Arnhem kwam, had hij veel gereisd en was letterlijk tweemaal de wereld rond gegaan. Eenmaal als bediende aan boord van een passagiersschip en eenmaal met het idee om te emigreren naar Nieuw Zeeland. Maar uiteindelijk bleek Molenbeke toch de beste plek om met zijn gezin te wonen.

Molenbeke kreeg bekendheid als eerste buurtpreventie project

De 25 jaar dat mijn vader voorzitter is geweest van de wijkraad viel samen met mijn jeugd. Ik herinner mij de vergaderingen bij ons thuis en ook de diverse projecten waar ik onvermijdelijk veel van meekreeg. Toen Arnhem in 1983 het 750-jarig bestaan van de stad vierde, werd iedere wijk uitgenodigd een activiteit te organiseren. Molenbeke gaf hieraan gehoor met helikoptervluchten zodat inwoners hun stad vanuit de lucht konden bewonderen.

In 1987 kreeg Molenbeke zelfs landelijke bekendheid met het allereerste project buurtpreventie. Mijn vader heeft zich daar toen flink voor ingezet. De vorige editie van de Molenbeker besteedde daar nog aandacht aan. Naast deze markante projecten vroegen ook meer alledaagse zaken de aandacht, zoals gewijzigde bestemmingsplannen en regelmatig terugkerende wateroverlast.

Een meer persoonlijke herinnering bewaar ik aan het verhaal dat mijn vader mij ooit vertelde over zijn bezoek aan de rentmeester van een particulier fonds. Het ging over de aanleg van de speeltuin aan het einde van de Schavenmolenstraat, bij de doorsteek naar de Vosdijk. De gemeente was bereid deze speeltuin aan te leggen maar het beschikbare budget was niet toereikend.

Jongetje rechts is Bart Bierens

Herman Bierens † 4-4-2020

In een statige ontvangstzaal wist mijn vader de rentmeester te bewegen tot een donatie met de belofte dat niet alleen de aanleg, maar ook het onderhoud voor de lange termijn was geregeld.

De afgelopen vijftien jaar heeft mijn vader de wijkvereniging met belangstelling maar vanaf een afstand gevolgd. De laatste twee jaar letterlijk: hij woonde toen in een verzorgingshuis in Velp waar mijn moeder hem iedere dag opzocht.

Het spreekt natuurlijk voor zich dat nieuwe bewoners van Molenbeke mijn vader niet meer kennen. Maar tegelijk vind ik het een mooie gedachte dat er nog dagelijks kinderen spelen op de speelplaats waar hij jaren geleden het geld voor bij elkaar heeft gebracht.

Auteur en foto's - Bart Bierens

Advertentie

DE BLOEMENWINKEL ARNHEM

- Bloemen voor elke gelegenheid
- Rouwbloemstukken
- Bruidswerk
- Woon- en lifestyle accessoires

Winkelcentrum Klarendal - Klarendalseweg 138E - 6822 GG Arnhem - (026) 443 40 40

‘Mensen kwamen verkleed als Coronaflesje’

Markante Molenbeker in coronatijd: Iris Klijntjes

De liefde voor het onderwijs zit diep bij de juf van groep 6. Zo trekt ze zich de problemen in het onderwijs aan. Het lerarentekort en de stakingen van de afgelopen jaren hebben volgens haar een verkeerde focus gehad. ,,Het gaat naar mijn mening niet per se om hogere lonen, maar meer nog om ruimte en tijd voor de docent. Zodat je ook die kinderen aandacht kunt geven die het net iets meer nodig hebben.” Ze beschrijft de klas als een landkaart. ,,Met allemaal verschillende routes. Als docent zorg je dat de kinderen die kunnen bewandelen.”

Iris vertelt: “Tijdens de carnaval werd er nog lacherig over gedaan; mensen kwamen verkleed als Corona flesje enzo. Niemand had verwacht dat we vlak daarna in een intelligente lockdown zaten. Op vrijdag zei ik nog tegen de kinderen ‘ik ga er vanuit dat ik jullie maandag weer zie’. Die zondag zijn we als leerkrachten al de hele dag aan het werk geweest om een noodplan te maken, omdat toen wel duidelijk werd dat er iets ging komen. En toen hoorden we op de persconferentie dat de scholen inderdaad dicht gingen vanaf de dag erop”.

Hoe heb je die eerste weken ervaren?

“Erg hectisch; dit was iets wat niemand ooit had meegemaakt, dus er was geen protocol voor. Ingrid, onze directeur, heeft vanaf het begin koers gehad – en dat vind ik heel knap. Ga er maar aan staan; iedereen (ouders, leerkrachten) reageert anders”.

Heftig..
"We hebben ons een slag in de rondte gewerkt; ik beantwoordde zelfs om half 11 's avonds nog mails van ouders. Ik stond 24/7 aan".

"In het begin gingen we als een gek sprinten, maar uiteindelijk zijn we een marathon gaan lopen – en die hebben we uitgelopen met z'n allen. We hebben het echt samen gedaan: wij als school hadden het niet zonder de ouders gered, en andersom".

'De hele dag door mailtjes beantwoorden, ik stond 24/7 aan'

"We hadden een crisisteam, met Ingrid en uit iedere bouw een leerkracht. Hierdoor hebben we veel meer zicht gekregen op elkaars werk. Het ging niet alleen over kennisoverdracht, we moesten rekening houden met de verschillende leeftijden en ook wat dingen voor ouders betekenden".

"Eind mei gingen we weer open. We hadden een plan – er was commentaar op-, maar wij wisten 'dit is goed voor de kinderen'. We begonnen met kleine groepjes. Het voelde als een nieuw schooljaar, was wennen. En toch, na een halve dag voel je dat je met de kinderen zoveel hebt opgebouwd in de eerste maanden van het schooljaar. Ik wist precies: die heeft een nieuw stapelbed, en die een trampoline.

Dat kwam doordat we ze iedere dag gezien en gesproken hebben. In de eerste weken was dat niet zo, ging het vooral via mail en zie je alleen hun werk. Dat mis je dan, dat is niet waar het om gaat in dit werk".

Hoe reageerden de kinderen?
"Ik had echt alle 26 kinderen digitaal in mijn klas, met wisbordje. Nu wassen ze allemaal braaf de handen en aan het einde van de dag maken ze zelf met een doekje hun tafeltje schoon. Waanzinnig hoe kinderen kunnen schakelen!".

Is het straks weer allemaal 'normaal' denk je?
"Ik vond het vandaag alweer heel normaal. De kinderen waren er allemaal weer en wij waren weer gewoon aan het werk.
De werkelijkheid van het werken met shifts ligt dichter bij ons dan de meeste mensen denken. Op de Sarto zijn alle klassen bemand, maar het komt al voor dat er bij ziekte geen invaller is. Dan kan het dus zijn dat je kind thuis is".

Wat neem je uit deze periode mee?
"De Sarto heeft een hele gemêleerde doelgroep en dat is wel zichtbaar geworden. Er zijn ouders die me gemaild hebben 'Iris ik red het niet, snap dit zelf niet'. Dan ging ik die mensen persoonlijk helpen. Als ik nu terugkijk denk ik 'jeetje wat hebben we allemaal gedaan..? We schrijven met z'n allen geschiedenis. Nu kan ik er trots op zijn, in het heetst van de strijd moet je gewoon door".

Auteur - Annemiek van Gelder
Foto's - Gerard Scheers

Markante Molenbeker in coronatijd: Moniek Pieters

Wijkbewoner Moniek Pieters is directeur van de GGD in regio Gelderland-Zuid. Ze geeft leiding aan een organisatie met 450 mensen op de loonlijst. Deze maanden staat alles in het teken van corona. Ze heeft een heuse crisisorganisatie opgetuigd.

Krijgt ze opeens een appje van een vriendin. 'Wat een ellende met die lockdown, ik verveel me te pletter', leest ze. Moniek Pieters kan er achteraf wel om lachen. Terwijl die bewuste vriendin niet wist wat ze de hele dag binnen moest doen, werkte Moniek Pieters zich een slag in de rondte, maanden achter elkaar, in de eerste weken zeventig uur per week. Doet ze niet moeilijk over. Het hoort er allemaal bij.

Leven op de kop

Moniek is directeur van de GGD in regio Gelderland-Zuid. Haar werkgebied strekt zich uit van Nijmegen tot Culemborg. Sinds begin dit jaar staat haar leven op de kop. Via Italië en Oostenrijk komt het coronavirus in maart Nederland binnen. In december en januari is het nog een ver-van-mijn-bed-show. Maar dan komt de internationale gezondheidsorganisatie WHO met haar verklaring. Er is sprake van een heuse pandemie. Corona wordt bestempeld als A-ziekte en alle seinen gaan op rood. De 25 regionale GGD'en moeten vol aan de bak.

In feite is de GGD deze maanden gewoon een van haar reguliere hoofdtaken aan het uitvoeren, de bestrijding van infectieziekten. Normaal gaat het dan om noro-virus, legionella of tbc. Van de 450 mensen waar Moniek leiding aan geeft, zitten er 17 in het team infectieziekten. "Maar dit besmettelijke coronavirus is andere koek.

'Het gaat nu echt om leven en dood'

Begin maart hebben we een crisisorganisatie opgetuigd tot aan ruim 200 mensen nu. Veel van onze andere taken hebben we subiet stilgelegd. Massaal aan de bak om het coronavirus te bestrijden."

Alles op grote schaal

Op het moment dat dit interview plaatsheeft (half juni), zijn nog meer teststraten ingericht.

Per 1 juni kunnen alle mensen met klachten worden getest. Bij slecht nieuws worden razendsnel de contacten van de geïnfecteerde in kaart gebracht. Zo moeten nieuwe uitbraken in de kiem worden gesmoord. "Dat is voor ons de normale aanpak, business as usual. Alleen gebeurt alles nu op enorm grote schaal. Weet je wanneer de laatste pandemie over de wereld raasde? Was in 1918, ging om Spaanse griep."

'Veel mensen gaan wel erg soepel met de regels om'

Ze omschrijft haar werkzaamheden deze weken als 'bloed interessant' en 'enorm leerzaam'. Een crisisorganisatie optuigen, mensen aantrekken en opleiden, binnen een paar dagen een verdeelcentrum inrichten voor de distributie van persoonlijke beschermingsmiddelen, vrijwel dagelijks overleggen met huisartsen, ziekenhuizen en verpleeghuizen. "Wat is de stand van zaken, kunnen we het aan? De impact was enorm. Het gaat nu echt om leven en dood."

Wel of geen tweede golf

Ze maakt zich wel enige zorgen. Komt er een tweede golf of komt die niet? "Dat ligt er helemaal aan hoe wij ons met z'n allen gedragen. Kijk om je heen, veel mensen gaan wel erg soepel met de regels om. Ja, ook hier in Molenbeke."

Als ze op haar e-bike naar de GGD in Nijmegen fietst, komt ze langs een basisschool. "In de eerste week nadat de school openging, stonden de ouders netjes op ruim anderhalve meter van elkaar voor het hek. Nu kruipen ze weer op elkaar, alles wordt losser. Binnenkort wordt gevlogen, je zit een hele tijd in een kleine ruimte zowat bij elkaar op schoot! Aan ons de taak om, als het gebeurt, een volgende uitbraak zo snel mogelijk op te sporen en in de kiem te smoren. Ik hoop intens dat die tweede golf er niet komt, maar ik ben er wel bang voor. De kans is er altijd, er hoeven maar een paar flinke besmetters bij te zitten. Maar als dat gebeurt, dan gaan we gewoon weer aan de bak."

Vreemde tijden

Moniek heeft nooit thuis gewerkt. "Veel van mijn vriendinnen deden dat wel. Ik heb me nooit opgesloten gevoeld. Het zijn vreemde tijden, in de zorg werkte iedereen zich te pletter, anderen konden foto's inplakken."

Deze zomer volgt een nieuwe klus. "De bedoeling is dat we in september al onze reguliere taken ook weer oppakken. Als de tweede golf komt, schalen we razendsnel op. We hebben nu ervaring, dat scheelt."

Auteur - Aart van Cooten
Foto's - Gerard Scheers

Uitzicht op de vijver
Moniek Pieters (55) woont met haar man Marcel (57) op de hoek van de Adolf van Nieuwenaarlaan en de Maarten Gorisstraat. Vanuit hun woonkamer kijken ze op de vijver. Moniek en Marcel hebben drie zonen: Vincent (22), Olaf (20) en Sander (18). Sander heeft net zijn diploma binnen van de middelbare school, Vincent studeert in Utrecht en Olaf in Groningen.

BODYWEAR SUPERSTORE

www.bodywearsuperstore.nl

mey · PrimaDonna · Chantelle · Marie Jo · Schiesser · Diesel · Björn Borg · Aubade · Puma · Muchachomalo · sapph · Bolas for men with balls · sloggi · Calvin Klein underwear · Freya · Levi's · After Eden Lingerie · Ten Cate · Triumph · ulla · Beeren Bodymeer · felina · Esprit · Cavello

Rijksweg 26 • 6921 AG Duiven • 026-7370298

OPENINGSTIJDEN MA-DO 9-18 uur • VR 9-20 uur • ZA 9-17 uur • ZO 12-17 uur
GRATIS PARKEREN BIJ DE WINKEL voer 'De Bongerd' in in uw navigatie.

DE GROOTSTE LINGERIEWINKEL VAN NEDERLAND!

Update Rondom Enka

In maart was de inloopavond voor bewoners waarbij de gebiedsvisie voor het ENKA terrein werd gepresenteerd. Het was druk en goed bezocht. Na een plenair deel was er de mogelijkheid om per onderwerp het gesprek aan te gaan.

Als Rondom Enka zijn we tevreden over de avond en blij dat de gemeente op deze manier bewoners serieus neemt. De input is meegenomen en schriftelijke vragen zijn beantwoord. Er waren ook kritische geluiden te horen die buiten de gebiedsvisie en de ontwikkelingen vallen. Die zullen op een andere manier opgepakt kunnen worden.

Denk aan: Onderzoek naar snelfietspad start dit jaar. Het plan is dat deze ook door Molenbeke langs het spoor gaat. Ontsluiting van Molenbeke blijft lastig. Er worden her en der kruizen op de Velperweg geplaatst. Er komen nu geen extra voorzieningen i.v.m. langzaam verkeer. Spookfietser probleem Velperweg is gemeld. Er zijn geen concrete oplossingen. Parkeren zal binnen de norm blijven. De bewoners worden zelf geacht bedrijven aan te spreken van wie hun medewerkers of klanten in de wijk parkeren. Voor voetgangers langs de Vosdijk is nog weinig aandacht. Inrichting van Vosdijk valt buiten Enka en moet nog een vervolg krijgen.

De gebiedsvisie zelf gaat met name over de mogelijke woningen, groenvoorziening en ontsluiting van het terrein. Deze visie wordt nu aan het college aangeboden. Als dit verder goed gaat zal het naar de raad toe gaan en op een nader te bepalen moment behandeld worden. Deze behandeling is nog het laatste punt waarop bewoners kunnen reageren.

Verder blijft Rondom Enka de ontwikkelingen volgen. En ook de werkgroep leefbaarheid blijft in gesprek met het ROC en team Leefomgeef.

Auteur en foto - Auke Smit

'Ontsluiting van Molenbeke blijft lastig'

<u>Over Rondom Enka</u>
Rondom ENKA is een stuurgroep van bewoners uit de wijken Molenbeke, Plattenburg, De Enk, Velperweg-Noord en Angerenstein.

Het is ontstaan uit de groep mensen die contact heeft met de ontwikkelaars en de gemeente over de ontwikkelingen om zo op de hoogte te zijn en onze belangen te behartigen. Mis je een onderwerp of wil je direct betrokken zijn, stuur dan een mail naar rondomenka@gmail.com. Volg Rondom ENKA op Nextdoor, Facebook of Twitter voor het laatste nieuws.

Markante Molenbeker in coronatijd: Jurgen Theunissen

Wijkbewoner Jurgen Theunissen is uitvaartondernemer. Samen met Koen Mensink, die als uitvaartverzorger binnen zijn onderneming werkt, verzorgt hij uitvaarten in met name de wijde regio rondom Arnhem en Nijmegen. Corona had direct impact op zijn werk. Niet alleen was er sprake van meer sterfgevallen, ook moest er op een andere manier afscheid genomen worden.

De corona uitbraak trof in eerste instantie vooral Noord-Brabant. De oud-werkgever van Jurgen, een uitvaartonderneming in de regio Uden-Veghel, werd overvraagd en kon het aantal uitvaarten niet meer aan. Zoals wel vaker gebeurde, benaderde hij ook nu Jurgen met de vraag of hij kon bijstaan en een aantal uitvaarten kon verzorgen. Dat was het begin van een drukke en bijzondere periode.

Persoonlijke aandacht

Als nabestaande heb je maar één keer de mogelijkheid om op een goede manier afscheid te nemen van een dierbare. In de periode tussen overlijden en uitvaart is Jurgen altijd nauw betrokken bij een familie. Waar hij normaal gesproken persoonlijk aan de tafel zit met familieleden, is het contact door corona noodgedwongen veelal via telefoon, mail of videoverbinding.

"Tijdens een persoonlijk gesprek van zo'n twee á drie uur krijg je een goed beeld van een familie. Je ziet hoe de verhoudingen zijn, hoort wie welke vragen stelt en kunt iedereen een eigen taak geven tijdens de uitvaart. Met beeldbellen is dat gewoon lastiger", aldus Jurgen. "Je loopt ook het risico dat het contact meer van praktische aard is en dat wil ik echt voorkomen."

De persoonlijke touch zit hem nu in meerdere maar dan kortere contacten. Alles uiteraard op anderhalve meter afstand.

Dat die afstand soms lastig is, heeft hij wel eens gemerkt na afloop van een uitvaart. "Als mensen na afloop naar je toe komen om je te bedanken, willen ze vaak graag een hand of schouderklopje geven of je zelfs omhelzen. Maar nu doe ik dan een stap achteruit. Dat voelt onnatuurlijk, maar ik moet er niet aan denken dat ik het virus zou verspreiden bij een volgende uitvaart."

Zoeken naar mogelijkheden

De beperkingen die gelden als gevolg van corona, maken ook dat er gezocht wordt naar alternatieve mogelijkheden. Zo verzorgde Jurgen recent een uitvaart in het Brabantse Roosendaal. Doordat Jurgen al bekend was bij deze familie door een eerdere uitvaart, vond de familie het geen probleem om de uitvaart op afstand voor te bereiden.

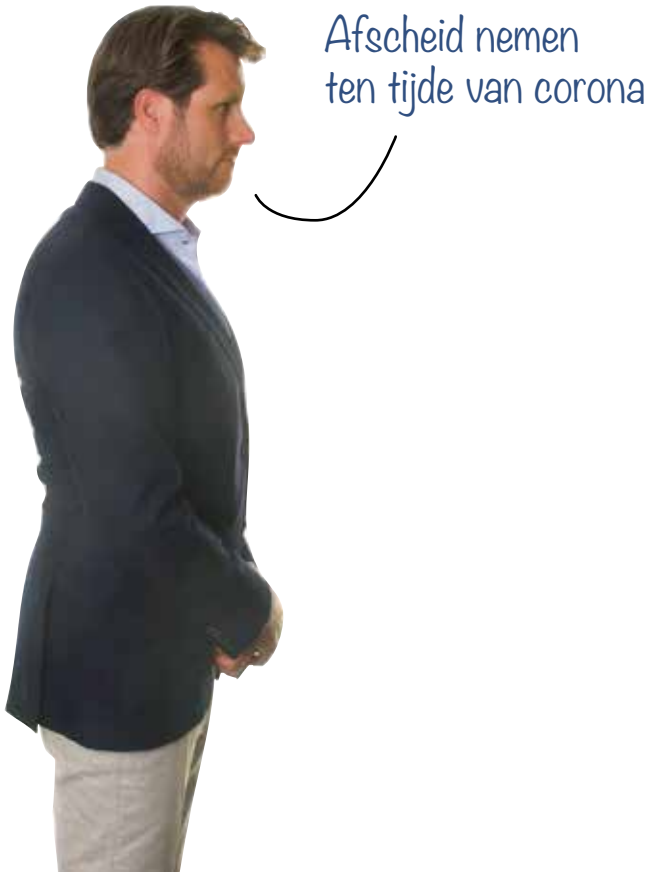

Waar het echter de bedoeling was dat er een paar honderd mensen in de kerk zouden zitten, mochten er nu maar 30 aanwezig zijn, inclusief de uitvaartverzorger. "Door middel van een livestream was het mogelijk om de uitvaart toch bij te wonen. Dat voelt natuurlijk anders dan dat je in de kerk aanwezig bent, maar dit is wel wat er nu nog wél kan."

'Anderhalve meter voelt onnatuurlijk'

Ook de steunbetuiging na de uitvaart bleek niet meer mogelijk zoals gebruikelijk. Jurgen merkte dat daar juist wel behoefte aan was en heeft verschillende alternatieven voor de koffietafel meegemaakt. Families gingen bijvoorbeeld na de uitvaart in tweetallen wandelen, maar er werden ook lunchpakketten uitgedeeld of gedachteniskaartjes verspreid.

Verruiming maatregelen

Jurgen is blij dat de maatregelen nu minder streng zijn geworden. Inmiddels gaat hij weer vaker persoonlijk bij de mensen langs en naar verwachting wordt vanaf 1 juli het toegestane aantal aanwezigen bij een uitvaart verhoogd van dertig naar honderd. Dat lijkt overigens mooier dan het is. "Met de anderhalve meter regel kunnen er bij Moscowa bijvoorbeeld maximaal maar veertig tot vijftig mensen in een aula", aldus Jurgen. Hij zoekt al wel weer naar mogelijkheden. "Er zijn ook alternatieve locaties die veel groter zijn. Denk aan de Eusebius, maar ook Papendal zou bijvoorbeeld een geschikte locatie kunnen zijn."

Of corona een blijvend effect heeft op de uitvaart-branche vindt Jurgen lastig te beoordelen. Hij verwacht echter dat het niet heel groot zal zijn en dat hij na corona weer vooral persoonlijk in contact zal zijn met de nabestaanden. "Want," zegt Jurgen: "dat is waarom ik dit werk doe".

Auteur - Rob Bourgonjen
Foto's - Gerard Scheers

Markante Molenbeker in coronatijd: Jantina van der Linde

Begin maart, corona komt Nederland binnen. Ziekenhuis Rijnstate treft onmiddellijk voorbereidingen. In korte tijd stromen de longafdeling en de IC vol. Diëtist Jantina van der Linde maakt het allemaal van dichtbij mee.

We spreken Jantina als de rust is teruggekeerd. Er liggen op dat moment nog twee corona-patiënten op de IC. De een ligt er 55 dagen, de andere 63 dagen. Natuurlijk, ze hoopt dat beide patiënten goed zullen herstellen. "Maar een ding is duidelijk, spier- en conditieverlies zijn enorm, waardoor dit herstel veel tijd kost. Dat zie je bij alle corona-patiënten die de IC verlaten. Revalidatie duurt maanden, zo niet langer."

Sondevoeding

Jantina woont met haar man Dick en dochters Anna en Eva in de Concertbuurt, het nieuwe deel van Molenbeke. Zij is klinisch diëtist op afdelingen die de afgelopen tijd volledig in het teken stonden van corona. Aan haar en twee collega's de taak om deze patiënten zo optimaal mogelijk te voeden en daarmee het herstel te bevorderen.

Op de IC werd iedere corona-patiënt beademd en kreeg daardoor sondevoeding. Op de longafdeling was dit niet vanzelfsprekend, omdat deze patiënten zelf nog wel wat konden eten, maar vaak niet genoeg. “Normaal overleg je hierover met de patiënt, betrokken artsen, verpleegkundigen en soms met familie. Nu mochten we op een gegeven moment de afdeling niet meer op vanwege een tekort aan beschermend materiaal. We probeerden de patiënt mobiel te bellen en mailden of belden met artsen, verpleging of familie. Dat gebrek aan persoonlijk contact heb ik echt gemist.”

‘Herstel van deze patiënten duurt erg lang’

Capaciteit verdubbeld

Op het hoogtepunt van de pandemie telde Rijnstate 80 corona-patiënten op de gewone (corona)afdelingen en 29 patiënten op de IC. In normale tijden heeft het ziekenhuis 16 IC-bedden, dus dit aantal is bijna verdubbeld geweest. Jantina was als diëtist bij alle patiënten betrokken. “Het was voor mij een heftige periode. De meeste patiënten zijn plots ontzettend ziek en op de IC lagen ze relatief lang aan de beademing. Het was veel improviseren, want niemand kende dit virus en wat het allemaal in het lichaam aanricht. In de beginweken was steeds de vraag, gaan we dit met z’n allen redden en hoe gaat zich dit ontwikkelen? Achteraf kan ik zeggen: ja, we hebben het samen goed gedaan. We hebben elke patiënt de juiste zorg kunnen bieden.”

Zeker, een deel van de patiënten is op de IC overleden. Ze heeft niet geteld, maar het waren er meer dan in elke andere periode van haar ruim 25-jarige loopbaan. “Dat patiënten overlijden is voor mij niet nieuw. Plat gezegd, ik ben er wel aan gewend. Maar niet op deze manier en met deze aantallen.”

Lange werkdagen

Ze heeft lange dagen gemaakt. Elke werkdag van 7.00 uur tot zeker 17.00 uur. Wekenlang ging ze elke maandagavond vrijwillig naar het ziekenhuis om de nieuwe werkweek voor te bereiden.

Tussendoor werkte ze diëtisten van andere afdelingen in die zouden kunnen inspringen als zij, of een van haar collega’s, zouden uitvallen.

En ze schreven een draaiboek en maakten nieuwe protocollen. “Misschien komt er in het najaar een tweede golf. Onze ervaringen met het behandelbeleid staan nu op papier. Als het gaat om de optimale voeding van corona-patiënten kunnen we daar als het nodig is op terugvallen. Dat geeft rust.”

Auteur - Aart van Cooten
Foto’s - Gerard Scheers

Advertentie

BRANDT

Daktechniek & Onderhoud

Mob. (06) 51 16 48 51 • Tel. 0317 - 844 453
www.bdto.nl

- Gratis dakinspectie
- Dakrenovatie
- Dak reparatie
- Lood en zink werk
- Schoorsteenvegen
  € 25,- per kanaal
- Dakgoot reinigen
  € 2,- per meter

Advertentie

Jurgen Theunissen
UITVAARTZORG

Voor meer informatie, ons videoportret en referenties van nabestaanden, zie
www.jurgentheunissenuitvaartzorg.nl

Regio’s	Nijmegen	Arnhem	‘s-Hertogenbosch	Wageningen
	024 - 22 101 22	026 - 84 83 148	073 - 22 100 82	0317 - 703 017

24 uur per dag bereikbaar, ook in het weekend

Het is genieten!

Gerard gaat met zijn fotocamera op zoek naar Molenbekers met een passie.

Ben jij ook een Molenbeker die enorm geniet van z'n passie, of ken je er een?

Mail naar: gerard.scheers64@gmail.com

Dorien en Feite, Maarten Gorisstraat

Het plan was om dit jaar weer met de tot camper omgebouwde brandweerauto op vakantie te gaan. Corona heeft dat weer wat onzeker gemaakt. 'Na een jaar met reparatieleed, omdat er een nieuwe motor in moest, was het plan om richting Oost Europa te rijden.'

Ongeveer drie en een half jaar geleden hebben Dorien en Feite de Mercedes uit 1983 gekocht via een kennis op de tennisclub. 'We waren meteen verkocht! De wagen is ooit ingezet geweest bij de brandweer in Meppel, maar toen wij hem kochten was hij van binnen al helemaal verbouwd tot camper. We hebben toen wel het nodige aan het plaatwerk moeten doen. De binnenkant heb ik toen opgepimpt met Boerenbont gordijntjes en dito serviesgoed. Kleurt mooi bij het brandweerrood van de buitenkant.

'The Bridge'

Onze eerste tocht ging via de Duitse Wadden richting Denemarken. We wilden graag eens over 'The Bridge' van de gelijknamige tv-serie rijden. Naast dat het heel relaxed reizen is, je kunt niet harder dan 80 km per uur, zijn het ook de kleine avontuurtjes die je onderweg beleeft die het rijden in zo'n auto tot een feestje maken. Op de terugweg langs de Oostduitse kant van de Elbe kwamen we aan op een leuke camping. De Nederlandse eigenaresse dacht dat we het brandje kwamen blussen dat toevallig een dag ervoor op de camping had gewoed. "Het is al klaar hoor!" zei ze tegen ons.'

Auteur en foto - Gerard Scheers

Molenbeke memories: Bekneld tusschen tram en boom

De redactie van de Molenbeker zoekt wereldwijd in de krantenarchieven naar berichten over de wijk Molenbeke. Bijgaande foto vonden we in de Sumatra Post (niet verzonnen!), in de editie van 20 november 1926. Molenbeke was in die tijd nog grotendeels weiland. De bewoners van de herenhuizen op de foto – ze staan er nog steeds! – moeten enorm geschrokken zijn.

Bij de foto lezen we: "Te Arnhem heeft op den Velperweg ter hoogte van de Hoflaan een ernstig ongeval plaats gehad. Uit Velp naderde een twee-persoonsauto die een tramwagen van lijn 7, eveneens van die richting komende, inhaalde. Op de rails reed een met paard bespannen groentewagen die, toen de tram naderde, naar links uitweek.

De automobilist meende nog juist rechts van den weg tusschen dezen wagen en de tram te kunnen glippen, doch doordat de bestuurder van de groentekar op de autosignalen weer wat meer naar rechts uitweek, geraakte de auto bekneld en werd hij over eenige meters door de tram meegesleept om ten slotte als een sardineblikje tusschen den motorwagen en een boom gedrukt te worden.

Van den tram werd het voorbalcon ingedrukt terwijl eenige ruiten verbrijzeld werden. De auto is totaal vernield. Wonder boven wonder kwamen geen persoonlijke ongevallen voor. De tramdienst ondervond eenige vertraging.

Auteur - Aart van Cooten
Research - Ruben van Cooten

Molenbeke memories: Verhaal van een kleine kloeke kerk

Molenbeke is niet ongeschonden uit de Tweede Wereldoorlog gekomen. Dat is nog op verschillende plekken in onze wijk nog steeds te zien. Herstel vond na de oorlog snel plaats. Op bijgaande foto van de Oud-Katholieke Kerk uit 1946 is de renovatie duidelijk zichtbaar. Wie nu langs de kerk wandelt, ziet exact hetzelfde patroon.

We duiken wat meer in de geschiedenis en ontdekken dat de kerk in de beginjaren van de oorlog is gebouwd en dus al snel fors is beschadigd door het oorlogsgeweld in de laatste maanden van 1944 en begin 1945.

In Het Bouwblad, veertiendaagsch tijdschrift voor bouw- en sierkunst, schrijft architect G. Feenstra eind jaren dertig over zijn ontwerp. Hij blijkt niet erg gecharmeerd over de plek waar zijn kerk moet gaan komen. Feenstra schrijft: "De bebouwing, gelegen op de terreinen van een oud-buitenhuis, is niet bijzonder geslaagd. Lange rijen woningen (...) vormen de hoofdzaak van de bebouwing in deze wijk. Bij het ontwerp van de kerk is daarom bewust de aangrenzende bebouwing buiten beschouwing gelaten, ja beter gezegd, van deze bebouwing afgesloten."

Hij vervolgt: "Door de kerk buiten de rooilijn van de woningen te bouwen, sluit het gebouw de links gelegen bebouwing af.
Aan de rechterzijde is hetzelfde bereikt door de plaats van de pastorie. Toen deze twee hoofdmotieven geplaatst waren, voltooide een overdekte verbindingsgang deze gedachten, waardoor er een wereldje op zichzelf ontstond."

Op het moment dat Feenstra het stuk in Het Bouwblad schrijft, is er nog geen zicht op de realisering van zijn ontwerp. Hij is wel optimistisch. Hij eindigt zijn stuk met: "De offervaardigheden van de gemeenteleden is groot. Indien van regeeringswege de toestemming voor dezen bouw afkomt, hopen wij dat dit plan alsnog werkelijkheid zal worden."

1946

JAARGANG 12 HET NUMMER 8

BOUWBLAD

VEERTIENDAAGSCH TIJDSCHRIFT VOOR BOUW- EN SIERKUNST

EEN KERKJE MET PASTORIE

VOOR DE OUD-KATHOLIEKE GEMEENTE TE ARNHEM. ONTW. ARCH. G. FEENSTRA.

Wie de bouwtekeningen van Feenstra vergelijkt met de werkelijkheid, ziet dat de aannemer tamelijk nauwgezet het ontwerp heeft gevolgd.Alleen toen hij bezig was met het dak van de pastorie heeft hij zijn eigen plan getrokken.

De eerste steen wordt in mei 1941 gelegd. Het Algemeen Handelsblad meldt dat dat gebeurt door aartsbisschop A. Rinkel met de "zilveren troffel welke in 1743 bij het leggen van den eersten steen van de Oud-Katholieke kerk in Delft is gebruikt".

Op 20 november 1941 wordt de kerk officieel ingewijd. De Arnhemsche Courant schrijft: "Eenvoud en kunstzin wisten hier alle mogelijkheden uit te buiten". De verslaggever is opgetogen: "Het resultaat is werkelijk verrassend. Verrezen is een kerk, niet groot, doch kloek van vorm, in sierlijke lijnen opgebouwd."

Auteur - Aart van Cooten
Research - Ruben van Cooten

Inspiratiebron verlaat redactie Molenbeker

Via Google Meet gaan we het volgende nummer van de Molenbeker bespreken. Deze keer geen koffie, geen koekjes, geen bier. Best saai, maar ja corona, het is even niet anders. Een digitale vergadering dus. De meesten van ons zijn er al aan gewend, ze doen dagelijks niet anders. Iedereen heeft de link gekregen. En het werkt fantastisch. Het laatste nieuws uit de wijk wordt doorgenomen.

Als laatste sluit Bert aan en neemt onmiddellijk het woord. Dat is niet ongewoon. Bert kent iedereen in de wijk, zijn hoofd stroomt over van ideeën voor mooie verhalen. "Mag ik even iets zeggen", vraagt hij als zijn hoofd op onze beeldschermen verschijnt. Natuurlijk Bert, vertel, welke artikelen gaan we komend nummer allemaal schrijven? Wie gaan we interviewen, wie stel je voor als Markante Molenbeker van de maand, bij wie kunnen we gaan Gluren bij Buren?

'Mensen enthousiast maken en verbinden'

Zijn mededeling is kort. Hij stopt ermee. Hij vertelt iets over prioriteiten, zijn gezin, over al die dingen die hij nog meer doet in zijn leven. Het is bij elkaar wel erg veel. Tien nummers van de Molenbeker heeft hij samen met ons gemaakt. Verschrikkelijk leuk om met jullie samen te werken, zegt hij troostend.
Wij horen het allemaal niet meer. Dit kan niet waar zijn. Paniek slaat toe. De een na de ander mompelt best begrip te hebben voor zijn besluit. We snappen het, zeggen we, maar we menen er geen donder van. Bert laat ons in de steek.

Hij laat er geen gras over groeien. Na drie minuten verdwijnt Bert uit beeld. Hij moet nog iets dringends doen. En dan is het heel erg stil. Wat nu? We zijn onze onuitputtelijke bron van ideeën kwijt. Maar we laten ons niet uit het veld slaan. Dat gunnen we die gozer nou ook weer niet.

Hij moet natuurlijk niet denken dat hij onmisbaar is. We pakken de draad op en dan blijkt dat we zelf ook ideeën hebben. Er komt gewoon weer een nieuw nummer. Bert of geen Bert.

Toch is het anders. Bert Roete nam drie jaar geleden het initiatief om een echt magazine voor de bewoners van Molenbeke te maken. Op mooi papier, met lezenswaardige artikelen en fraaie foto's. Hij verzamelde mensen om zich heen die er, na zijn overtuigende verhaal, ook zin in kregen. Dat laatste is de kracht van Bert. Mensen enthousiast maken, met elkaar verbinden, stimuleren.

Dat blijkt ook uit het feit dat een flink aantal bewoners van Molenbeke nu sedum op het platte dak van hun garage of schuur hebben liggen. Als Bert daarover vertelt, heb je het contract al bijna getekend.

Hij is ook degene die in actie kwam toen project-ontwikkelaars met drieste plannen kwamen voor ontwikkeling van het Enka-terrein. Allemaal goed en wel, maar er moet wel naar omwonenden worden geluisterd, was zijn insteek. Bert gaat het gevecht aan, maar speelt altijd op de bal, niet op de man.

Laten we er geen lofzang van maken. We balen ervan dat Bert afscheid van ons heeft genomen. Maar we laten ons niet kisten. De Molenbeker blijft verschijnen. Bert of geen Bert. Tenslotte Bert, ontzettend bedankt voor jouw inzet. En je ideeën zijn nog steeds welkom!

Namens de redactie van de Molenbeker,

Auteur - Aart van Cooten
Foto's - Gerard Scheers

Er moet meer gelezen worden 2.0

Na de oproep in de vorige Molenbeker om een wijk-bibliotheek te maken is daar erg snel gehoor aan gegeven.

Ineens stond hij daar! Halverwege de Megenstraat, ter hoogte van nummer 32 . 'Onze' eerste Molenbeke wijkbieb. Hier kun je rustig eens langs lopen en een kijkje of dat ene mooie boek er wellicht tussen staat. Gewoon gratis en voor niets.

Kom gerust eens langs om te zien of er iets voor jou bij is. En heb je zelf nog een mooi boek wat iedereen moet lezen, plaats deze dan gerust terug. Denk eraan dat de bieb overzichtelijk moet blijven dus vol=vol.

Hoe koel is jouw tuin?

Kijk eens goed rond in je eigen tuin. Zijn tegels wel echt nodig? Je kunt jouw tuin heel eenvoudig en onderhoudsvriendelijk groen maken! Want groen is goed voor je gezondheid, goed voor biodiversiteit, voor het bestrijden van hitte en zelfs voor de waarde van je huis.

Een groene tuin zorgt voor verkoeling en zorgt ervoor dat het regenwater makkelijker weg kan stromen, waardoor hittestress en wateroverlast verminderen.

Wat kun je doen?
Haal zoveel mogelijk tegels uit je tuin en maak een grasveld of mooie bloemenborder met makkelijke planten. Of leg een geveltuintje met bloeiende klimplanten aan. Eten uit eigen tuin? Plant bijvoorbeeld aardbeienplanten en bessenstruiken! Laat het regenwater niet direct het riool in lopen, maar naar je tuin, dan droogt deze minder snel uit. Of plaats een regenton en gebruik het regenwater om je tuin water te geven of de ramen te wassen. Wil je nog meer groen in je tuin? Maak dan ook het dak van je schuur groen. Zo maak je je tuin in een paar uurtjes mooier, koeler en beter voor mens, plant én dier!

Kijk op arnhemklimaatbestendig.nl voor meer tips en leuke voorbeelden.

Geslaagd!!!

De redactie van de Molenbeker feliciteert iedereen met zijn of haar behaalde diploma.

De eerste examenfeestjes zijn al geweest en er zullen er vast nog een aantal volgen.
We wensen je een fijne (lange) zomervakantie toe en veel succes op je volgende opleiding.

Afscheidsborrel in coronatijd

Wat doe je als je buren na bijna 50 jaar gaan verhuizen en je door corona geen uitgebreid afscheidsfeest kunt houden? In de Hoornestraat wisten ze er wel raad mee.

Peter en Marga Tesselhoff trokken begin jaren '70 als twintigers in hun woning aan de Hoornestraat 24.
Lief en leed hebben ze er gedeeld en altijd konden ze terugvallen op de goede relatie met de buren. Nu hun kinderen alweer enige tijd het huis uit zijn en ze zelf een dagje ouder worden, ontstond de wens voor een kleinere woning met meer gemak en waarbij alles gelijkvloers is. Met de transformatie van het oude Girokantoor tot High Park vonden zij hun perfecte woning.

Reden voor een goeie borrel

Dat betekende wel dat de buurt na bijna 50 jaar afscheid moest nemen van Peter en Marga. Genoeg reden voor een goeie afscheidsborrel, maar de coronamaatregelen maakte een feestje binnenshuis of in een tuin onmogelijk. Dat weerhield de buurt er niet van om toch iets te organiseren en op zaterdag 30 mei was het zover.

Bij thuiskomst na een uitstapje werden Peter en Marga verrast door alle buren die vanuit hun tuinen en op straat toch een feestelijke borrel hadden weten te organiseren. Hierbij was het geen probleem om anderhalve meter afstand te houden van elkaar.
Als aandenken kregen ze een prachtige collage met foto's van alle buren overhandigd, die naar eigen zeggen een mooie plek zal krijgen in hun nieuwe woning.

'Zo kunnen we even zwaaien naar onze oude buren'

Eind dit jaar ontvangen Peter en Marga de sleutel van hun appartement in High Park. Vanaf de 12e verdieping hebben ze dan uitzicht op hun oude buurt aan de Hoornestraat. Zo kunnen ze toch nog een oogje in het zeil houden en af en toe even zwaaien naar hun oude buren!

Auteur en foto - Rob Bourgonjen

Peter Tesselhoff met op de achtergrond hun nieuwe appartement (rood gekaderd)

Waardering van onze clienten:

Verkoopbegeleiding

~~8,7~~ funda

Inmiddels: 9,2

Aankoopbegeleiding

9,3 funda

makelaarshuys
KUYK VAN OLDENIEL.NL

Voor de aan- en verkoop van uw woning in en om Molenbeke bent u bij ons aan het juiste adres!

Makelaarshuys Kuyk van Oldeniel is **de** actieve woningmakelaar voor uw wijk, al sinds 1935! Wij beschikken over een groot netwerk van woningzoekers die geïnteresseerd zijn in misschien wel uw woning. Wilt u ook graag weten wat uw woning kan opbrengen, maak dan met ons een afspraak voor een uitgebreid maar vrijblijvend verkoopadvies. Stille verkoop behoort ook tot de mogelijkheden, wij bereiken daarbij vaak uitstekende resultaten. Als gespecialiseerde aankoopmakelaar kunnen wij u daarnaast uiteraard van dienst zijn bij de zoektocht naar een nieuwe droomwoning. Hieronder vindt u een kleine selectie uit ons aanbod, wij maken graag een afspraak voor een bezichtiging!

Catharijnestraat 51
Arnhem

Vraagprijs
€ 250.000,- k.k.

Diepenbrocklaan 34
Arnhem

Vraagprijs
€ 949.000,- k.k.

Hardenbroeklaan
9 Arnhem

Vraagprijs
€ 499.000,- k.k.

Kraijesteijnlaan 45
Rozendaal

Vraagprijs
€ 995.000,- k.k

Velperweg 73-1
Arnhem

Vraagprijs
€ 425.000,- k.k.

Couperusstraat 24
Arnhem

Vraagprijs
€ 525.000,- k.k.

Makelaarshuys Kuyk van Oldeniel
Velperweg 166
6824 MD Arnhem
026-3616263
makelaar@kuykvanoldeniel.nl

NVM